

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: OT/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520010058
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8520010058.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudca pre prípravné konanie JUDr. Erik Uhlár, na hlavnom pojednávaní dňa 20. mája 2020 v Starej Ľubovni, v trestnej veci proti obžalovanému P. X. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný P. X., nar. XX.X.XXXX v U. O., trvale bytom S. XX, okres U. O.,

je vinný, že

dňa 16.2.2020 v čase okolo 09:00 hod. pod vplyvom alkoholu v množstve 0,93 mg na liter vydychnutého vzduchu /v prepočte 1,94 promile/ viedol osobné motorové vozidlo zn. P. C., EČ: SL XXX BU po ceste I/68 smerom od Starej Ľubovne na obec Chmeľnica, kde pri miestnej píle obce Chmeľnica bol kontrolovaný hliadkou OO PZ Stará Ľubovňa,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a nezistení priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona, trest odňatia slobody na 8 /osem/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 20 /dvadsať/ mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 7 Trestného zákona súd obžalovanému zároveň u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 72 /sedemdesiatdva/ mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa podala dňa 17.2.2020 tunajšiemu súdu obžalobu na P. X. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa menovaný v zmysle podanej obžaloby mal dopustiť tak, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku. Súd následne vykonal konanie v danej veci postupom podľa § 348 ods. 1 Trestného poriadku, kde po výsluchu menovaného vydal trestný rozkaz, proti ktorému však následne podal okresný prokurátor odpor, na čo bolo vo veci nariadené hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní dňa 20.5.2020 nedošlo k uzavretiu dohody o vine a treste; následne po prednesení obžaloby prokurátorkou a po poučení podľa § 121 ods. 2 Trestného poriadku a podľa § 257 ods. 1 až 8 Trestného poriadku obžalovaný učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, teda, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a zároveň spáchanie skutku oľutoval. Na to na všetky otázky súdu kladené mu v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku odpovedal obžalovaný „áno“. Po vyjadrení prokurátorky súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku (ďalej tiež iba „Tr. por.“) uvedené vyhlásenie prijal. Súd súčasne vyhlásil, že nevykoná dokazovanie v rozsahu obžalovaným priznaného spáchania skutku a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti teda súd už nevykonával dokazovanie v rozsahu obžalovanou priznaného spáchania skutku, t.j. vo vzťahu k otázke viny, a obžalovaného týmto rozsudkom uznal vinným z prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (ďalej aj iba „Tr. zák.“), ktorého sa dopustil tak, ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vo vzťahu k rozhodnutiu o treste vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, ako aj čítaním listinných dôkazov, vrátane listinných dôkazov zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/155/2015, ako je podrobne zaznamenané v zápisnici o hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný vo svojej výpovedi popísal svoje a rodinné osobné, majetkové, príjmové a výdavkové pomery; poukázal na to, že automobil, ktorého vedením v rozhodnom čase sa dopustil trestného činu, kúpil asi v roku 2018 za 1.000,- eur, využíval ho väčšinou na pracovné účely, vozil svoju družku do práce, nákupy, vozil rodičov k lekárom; v tomto roku auto končí platnosť technickej kontroly ide o 22-ročné vozidlo. Poukázal na to, že skutku sa dopustil kvôli cigaretám, lebo nemal čo fajčiť, ako aj na to, že raz už mal kvôli alkoholu vzatý vodičský preukaz. Z jeho výsluchu vyplynulo, že v spoločnej domácnosti s ním, jeho družkou a ich mal. dcérou žijú i traja synovia jeho družky, z ktorých dvaja sú plnoletí a majú vlastné motorové vozidlá.

Z ďalšieho dokazovania vyplynulo, že vo vzťahu k obžalovanému sú v jeho evidenčnej karte vodiča dva záznamy o postihnutí za priestupky na úseku cestnej premávky, a to z 13.9.2007 a z 11.4.2014. Postihnutia za iné priestupky alebo iné správne delikty neboli zistené - záznam v centrálnej evidencii priestupkov a správnych deliktov je záznamom týkajúcim sa veci, ktorá bola prejednaná v konaní pred súdom. Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne, v zásade kladne s tým, že jeho správanie nebolo riešené komisiou verejného poriadku. Ďalej bolo zistené, že trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/155/2015 zo dňa 7.12.2015, právoplatným 23.12.2015, bol obžalovaný uznaný vinným pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., uložený mu bol peňažný trest 200,- eur, ktorý uhradil dňa 19.1.2016, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na jeden rok, ktorý vykonal v zmysle § 70 ods. 2 Tr. zák. dňom 22.4.2016.

Čo sa týka druhu a výšky trestu, z trestov upravených v § 32 Tr. zák., ktorých prípadné použitie by v danom prípade s poukazom na povahu samotnej spáchanej trestnej činnosti, spôsob a okolnosti jej spáchania, pripadalo do úvahy, pristúpil súd k uloženiu trestu odňatia slobody, ktorého výkon vzhľadom na celkové výsledky dokazovania vo vzťahu k osobe obžalovaného však súd nepovažoval za bezprostredne nevyhnutný a preto ho obžalovanému podmienene odložil a určil skúšobnú dobu.

Súd však nemohol neprihliadnuť na povahu spáchanej trestnej činnosti a najmä na skutočnosť, že aj keď sa na obžalovaného vo veci Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/155/2015 hľadí ako keby nebol odsúdený a teda nie je na jeho strane v dôsledku výsledku uvedeného konania daná priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., nezahladzuje sa samotná skutočnosť tá, že protiprávneho konania kvalifikovaného ako trestný čin, a to rovnaký ako v danom prípade, sa už obžalovaný v minulosti dopustil, a preto súd sa nestotožnil s návrhom prokurátorky v záverečnej reči s tým, aby bol obžalovanému

trest odňatia slobody uložený v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V danom prípade zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody je až na jeden rok, pričom u obžalovaného bola zistená poľahčujúca okolnosť podľa § 37 písm. I/ Tr. zák. a nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť, kde horná hranica trestnej sadzby sa tak znižuje na osem mesiacov a na základe vyššie uvedených skutočností uložil súd obžalovanému trest odňatia slobody na takto zistenej hornej hranici trestnej sadzby v tomto prípade, teda na osem mesiacov. jeho výkon obžalovanému podmienične odložil, pričom ako primeranú považoval súd skúšobnú dobu v rozsahu dvadsiatich mesiacov.

Zároveň súd, s ohľadom na povahu spáchaného trestného činu a jeho spáchanie v súvislosti s vedením motorového vozidla, podľa príslušných ustanovení § 61 Tr. zák. uložil obžalovanému i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, a to na 72 mesiacov (t.j. šesť rokov), teda podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. v hornej polovici trestnej sadzby ustanovenej pre trest zákazu činnosti v § 61 ods. 2 Tr. zák., nakoľko je preukázané, že obžalovaný za taký trestný čin, pre ktorý je stíhaný v tejto veci, už bol raz odsúdený a i v minulosti spáchal takýto trestný čin ako vodič dopravného prostriedku, pričom zahľadene predchádzajúceho odsúdenia v zmysle § 61 ods. 7 Tr. zák. nemá v danom prípade vplyv na nemožnosť postupu pri ukladaní trestu zákazu činnosti podľa § 61 ods. 3 Tr. zák.

Vyššie uvedené tresty sú z pohľadu súdu trestami, ktoré plne smerujú k dosiahnutiu účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a súd uloženie vyššie uvedených trestov v danom prípade považuje za dostatočné pre dosiahnutie uvedeného účelu.

Už s podanou obžalobou prokurátorka navrhovala, rovnako ako aj v záverečnej reči, uložiť obžalovanému i trest prepadnutia veci, a to motorového vozidla, ktorého vedením pod vplyvom alkoholu sa obžalovaný dopustil trestného činu, zo spáchania ktorého bol v tejto veci uznaný vinným.

V danom prípade, vzhľadom na druh a výšku vyššie uložených trestov, ako aj vzhľadom na celkové pomery obžalovaného a jeho rodiny, nepovažoval súd uloženie i trestu prepadnutia veci za dôvodné a nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie účelu trestu, navyše z pohľadu súdu by v tomto prípade uloženie i takéhoto trestu bolo už i neprimerane prísne.

Obžalovaný v roku 2018 kúpil dotknuté motorové vozidlo za 1.000,- eur, v tomto konaní bolo ohodnotené na sumu 943,- eur (na základe štyroch fotografií, a bez absolútneho posúdenia technického stavu a pod. - bez uvedenia konkrétnej fyzickej osoby, ktorá spracovala odborné vyjadrenie ako je na č.l. 22 spisu). Ohliadnuc však od uvedeného, je súd toho názoru, že v danom prípade už vyššie uvedenými trestami možno očakávať dôvodne dosiahnutie maximálneho výchovného a preventívneho účinku v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák..

Ako sám obžalovaný uviedol, vozidlo využíval najmä na pracovné účely, teraz musí pýtať o odvoz jeho či materiálu iné osoby (pričom nemožno si namýšľať, že by to bolo bezodplatné a v rovnakých nákladoch ako keď na miesto práce prišiel sám a po skončení práce priamo odtiaľ odišiel - ak ho totiž najprv niekto musí doviezť, potom po neho opätovne prísť, prípadne mu medzitým doviezť nejaký chýbajúci materiál a pod., iste to nestojí len toľko). Navyše vzhľadom na povahu jeho práce pracuje vždy v inom mieste. Vzhľadom na vek vozidla, ako aj s ohľadom na dĺžku uloženého trestu zákazu činnosti, od výkonu ktorého v tomto prípade podľa zákona ani nebude možné podmienične upustiť, zrejme nezostane obžalovanému, pokiaľ s ním nezačne pracovať starší syn jeho družky a prostredníctvom neho bude vozidlo využívané k práci, nič iné ako len, ako i sám podotkol, dotknuté vozidlo predať a zo sumy, ktorú zaň obdrží uhrádzať nepochybne zvýšené náklady spojené so zabezpečením jeho pracovných povinností a súvisiacich činností, na ktoré treba motorové vozidlo, prostredníctvom iných osôb a takto aspoň čiastočne svojej rodine nahradiť ujmu, ktorú v tomto smere svojim konaním jej spôsobil (neprihliadnuť pritom nemožno na vyjadrenie obžalovaného pri výsluchu 18.2.2020, kde vyplynulo, že v tom čase od jesene 2019 nepracoval).

Zároveň z pohľadu súdu v danom prípade nemožno bez všetkého prijať ani prípadný argument, že trest prepadnutia veci by mohol zabezpečiť či zvýšiť prevenciu pred obdobným páchaním trestnej činnosti obžalovaným, pre akú je tuto stíhaný, prípadne i trestnej činnosti spočívajúcej napr. v marení výkonu úradného rozhodnutia, ak by teda obžalovaný neoprávnene napriek v tejto veci mu uloženému zákazu činnosti počas výkonu uvedeného trestu viedol nejaké motorové vozidlo. Ako vyplynulo z výsluchu

obžalovaného, v ich domácnosti sú ďalšie dve motorové vozidlá, ku ktorým nepochybne má alebo môže mať prístup.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd v danom prípade trest prepadnutia veci neuložil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por., prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním aj len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.